

שונים זה מזה, אך מרתקים, כלי-אחד על פי דרכו.

הקבלן הדרומי, שאול רחמים, הוא סיפור הצלחה ישראלי מקובל, בקנה-מידה גדול-ממדים. הוא בן 43, יליד עיראק שעלה לארץ עם הוריו בהיותו בן 9. הוא התגורר במעברה, חי בעוני וברלות ותחת ללמוד בתיכון הוא יצא לעבודה. מקבלן-מישנה בסולל-בונה הוא טיפס מעלה-מעלה והיום הוא קבלן למגורים ולתעשייה. הוא ביישן, מסוגר ומתרחק מפירסומת.

מולו מתייצב ילד-הפלא של עולם הבנקאות הישראלי. צדיק, בני-ערותו של רחמים, החל את דרכו הבנקאית בתפקידים זוטרים ואף הוא טיפס מעלה-מעלה בעקשנות, עד לתפקידו הנוכחי הבכיר והאטרקטיבי. שמו יצא למרחוק בזכות יוזמותיו החדשניות בתחום השירות הבנקאי ללקוחות.

הגיבור השלישי בפרשה מסובכת זו שונה משני האחרים. סחרוב (68) הוא בן למישפחה עתירת-נכסים ומכוברת, שעסקה במיסחר מקרקעין, כבנייה ובצעים. עושרה של המישפחה בא לה לא רק מעיסוקי הביטוח, כי אם מיבוא עצים וחומרי בניין, בשנותיה הראשונות של המדינה.

חברת הביטוח סהר, או ליתר דיוק מניותיה כבורסה התלאבית, הן תחילתו של הסיפור. זו גם היתה הפעם הראשונה שרחמים זכה בפירסום כלל-ארצי. בחודש נובמבר, לפני שנתיים, רווח שרחמים מחזיק ביריו 32 אחוז מהון-המניות המונפק של סהר, והוא היה בעל-השפעה על מי שהחזיקו שמונה אחוז נוספים. חבילת מניות זו הוערכה בתוך הבורסה בסכום עתק של שמונה מיליון דולר. לטענת רחמים, כיום היתה שווה חבילה זו לא פחות מ-14.5 מיליון דולר.

הסכם

למראית-עין

כדי להקל על הקורא, מציג העולם הזה את גירסת רחמים ולצידה את התייחסות הבנק לכל סעיף וסעיף.

רחמים טוען שהוא ניהל מגעים עם סחרוב, כדי להצטרף למועצת המינהלים של החברה ולהשתתף בניהול בפועל של עסקיה, ולדבריו הוא גם ביקש הסברים מסחרוב לגבי פעולות שונות שנעשו בחברה. סחרוב סירב למסור פרטים מבוקשים ופעל בדרך אחת.

רחמים מספר, שבשלהי חודש אוקטובר '82 פנו אליו סחרוב וצדיק והציעו לו שהם יקנו ממנו את מניות סהר בסכום של שמונה מיליון דולר

בינו צדיק, מנהל "הבנק הבינלאומי הראשון", התפרסם כצדיק האחד בסדום בימי משבר המניות הבנקאיות. עכשיו נטען נגדו בבית-המשפט: גם הוא יעץ ללקוח גדול להחזיק במניות בעוד שהוא מכר את המניות הפרטיות שלו

שאול רחמים, קבלן מבאר-שבע החזיק לפני שנתיים מניות בשווי של 14.5 מיליון דולר והפסיד אותן בתביעה שהגיש נגד "הבנק הבינלאומי הראשון" ובינו צדיק הוא טוען: "הוא שיחק בי כבכלי שח" מת - הלכתי שבי אחרי קסמיו!"

רחמים לא צדק וצדיק לא ריחם

לדבריו, בר בכר עם העברת הכסף הפעילו עליו צדיק וחשב הבנק, יחיא מונד, לחץ טלפוני נמרץ. כדי שיסכים לקבל לידיו את מניות מירב, משו שהו ריווחיות, שהבנק הבינלאומי ישמור על רמתן הגבוהה בבורס ושאין לו סיבה לחשוש. צדיק אמר-בשיחה, סיפר רחמים לבית-המשפט "שם יש עיסקה ומישהו צריך להפסיק למשל מיליון דולר, או אני מעדיף שהבנק יפסיד ולא הלקוח ולא את שאתה תפסיד. אם יקרה מיקרה שצריך להפסיד - יפסיד הבנק."

עד חתימת-ההסכם נפגש צדיק עם רחמים אפילו שלוש פעמים ביום. ב-10 בנובמבר '82 נחתם ההסכם. לדיכר רחמים, אמר לו צדיק, שהוא אינו יכול לתת לו סתם כך מיליון דולר, ולכן הוא מכש שלמראית-עין ייערך הסכם הלוואה, שעל פיו ילווה הבנק הישראלי לתעשייה לחברת סבינטי של רחמים. מיליון דולר, כהלואה נוחה לחמש שנים, עבור מימון בניית פרויקט מיבנה-תעשייה בנגב. רחמים מחוק את דבריו, שהחוזה היה רי-למראית-עין, משום שלדבריו, חשבו נות הבנק שלו באותה תקופה הראו ע-יתרות של מאות אלפי דולרים.

אולי. באותה שיחה דובר על החלפת מניות סהר כמניות בנק מירב על פי הצעת צדיק וסחרוב. ערב השיחה הקובעת פורסמו ממדי ריווחי מירב בבורסה באופן רישמי, כך שצדיק וסחרוב לא מסרו לרחמים מידע חסוי או סמוי.

מייד אחרי שיחה זו טוען רחמים שהוא הופתע לגלות בחשבון הבנק שלו מיליון דולר שהועברו אליו, למרות שעדיין לא נחתם שום הסכם עם צדיק וסחרוב. רחמים הוכיר בשיחה שהיתה לו עם השניים שסכום זה דרוש כדי לרכוש את שמונת אחוזי המניות שלרחמים היתה השפעה על בעליהם.

ובתמורה הסכימו לתת לו מניות של בנק מירב לפי שוויין בבורסה. צדיק אף הוכיר לרחמים שכבר לפניכן הוא הציע לו לרכוש את מניות בנק מירב בגלל עלייתן המהירה, ושהן אף יעלו בעתיד.

הבנק טוען שרחמים נתקע למעשה עם מניות סהר ובגלל מיבנה החברה הוא לא יכול היה להשפיע על פעילותה, ולא היה לו אפילו מעמד של "מיעוט מוגן". לטענת הבנק, אילו רצה רחמים לממש את מניות סהר, הוא היה מגלה שאלה הם ריווחי-נייר. לטענת הבנק, פנה רחמים אל צדיק וסחרוב, ואמר להם: "חברה, אתם צריכים להציל

אחרון הנתבעים לא היה אלא אהרון סחרוב, יושב-ראש מועצת-המנהלים של חברת-הביטוח הגדולה סהר והבנק למשכנתאות. מירב וחבר הדירקטור ריון של פייבי, בנק לעצמאות וחברת דנות.

ערב ראשה-השנה תשמ"ה הגיש הבנק כתב הגנה מפורט. בין שתי הפניות לבית-המשפט הספיקו שני הצדדים להגיש תלונות רישומית ליחידה-הארצית לחקירות-הונאה. מה-חומר שהובא לפני בית-המשפט עו-לים סיפורי אלף לילה ולילה והאשמות מחרידות. מישפט זה מפגיש שלושה אנשים

בן אלמוני מכארי-שבע הצליח להגשים חלום של כל משקיע קטן בבורסה. הוא קיבל טיפים, לא מיועץ השקעות צעיר בסניף הבנק המקומי, כי אם מהמנכ"ל עצמו. האם זה השתלם לו?

לקראת סוף השנה הבנקאית המקוללת הוגשה תביעה מרתקת בבית-המשפט המחוזי בכארי-שבע של הקבלן שאול רחמים. נגד הבנק הבינלאומי הראשון, מנכ"לו, בינו צדיק, וגם חברות הקשרות בפייבי אחזקות מלבר הבינלאומי הראשון. המדובר בבנק ישראלי לתעשייה וחברת המימון שלו.

אמונה באשון
הפיננסים
כתב-ההגנה שהגיש הבנק עולה גירסה אחרת לסיפור

